

Ганна ГРЫШКЕВІЧ:

«ЗАЙМАЕМСЯ ТЫМ, ШТО ЛЮБИМ!»

Гэты сезон для валебольнай «Мінчанкі» стаў сапраўды трыумфальным

Выступаючы ў Кубку ЕКВ, беларускі клуб упершыню дайшоў да фіналу, пераадолеўшы такія моцныя еўрапейскія дружыны, як французскі «Без'е», расійскую «Уралачку» і нямецкі «Штутгарт».

— Ганна, чакалі, што з камандай у гэтым сезоне дабяцеш такіх поспехаў?

— Перад намі з самага пачатку стаяла задача выйсці ў паўфінал Кубка ЕКВ, мы ішлі да гэтай мэты, працавалі. І вост вынік.

— Як гулялася супраць найлепшых клубў Еўропы?

— Спачатку быў мандраж, але дзякуючы падтрымцы вопытных дзяўчат спраўляліся. Яны падказвалі, што рабіць на пляцоўцы, і мы рабілі сваю справу.

— Як спалася перад фіналам?

— Калі шчыра, нават не спалася. Присутнічала хваляванне, бо трэба было паказаць прыгожы валеібол бальшчыкам, якіх у нас з'явілася вялікая колькасць за гэты год.

— Ці чакалі, што валеібол можа сабраць такую колькасць людзей? На паўфінале і фінале трыбуны СК «Уручча» былі запоўнены на 100%, людзі прыходзілі за гадзіну да гульні.

— Не, не чакалі. У гульні са «Штутгартам» толькі бліжэй да канца матча заўважыла, што на трыбунах столькі народу, таму што на ходзе гульні не звяртала ўвагі на тое, што адбываецца навакол. Вельмі прыемна гуляць, ведаючы, што за цябе хваляюць і перажываюць, мы адчувалі падтрымку. Калі ў пачатку сезона пасля гульні па

фота ці аўтограф падыходзілі 1—2 чалавекі, то да канца іх стала значна больш, і гэта не стварала напружання, а, наадварот, матывавала працаваць усё больш і больш, паказваць найлепшы вынік.

— Прыхільнікаў у вас дадалося?

— Вядома, да дома нават прыносілі кветкі, не як дзяўчыне, а як гульцу. У нас, дарэчы, ёсць адзін вельмі адданы бальшчык, які практычна пасля кожнай гульні дорыць усім дзяўчатам невялікія падарункі.

— Некаторыя мужчыны для гэтага і ходзяць на валеібол, бо там прыгожыя даўганогія дзяўчаты ў кароткіх шорціках.

— Гэта матывуе нас працаваць над сабой не толькі ў плане валеібола, таму большасць дзяўчат выходзіць на пляцоўку з макіяжам. Хоць у «Мінчанцы» ўсе дзяўчаты дагледжаныя, прыемна глядзець на іх нават без макіяжу. Кажуць, калі ідзе валеібалістка, гэта адразу

відаць — выпрастаныя плечы, выправа, галава наперад.

— Не крыўдна, што папулярнасць да гэтага віду спорту прыйшла толькі цяпер?

— Вядома, да гэтага часу засмучае, што на той жа чэмпіянат Беларусі ў нас не прыходзіць такая колькасць людзей, як на ЕКВ, але гэта і зразумела, бо ў «Мінчанкі» там няма канкурэнцыі. За сезон мы можам прайграць пару партый. Я лічу, трэба падумаць узровень нашага роднага чэмпіяната, каб бальшчыкі пацягнуліся не толькі на еўракубавыя матчы. Калі цікавыя гульні будуць рэгулярна, аматараў валеібола стане яшчэ больш.

— У вас саміх цікавасць да мясцовага чэмпіянату не страцілася?

— Разумелі на 90% імавернасці, што мы будзем чэмпіёнамі краіны, але трэнер яшчэ ў пачатку сезона даў устаноўку — гуляць за свой гонар, паказаць добры ўзровень, каб потым ні ў кога не было падставы сказаць, што каманда, якая ўдзельнічае ў Лізе чэмпіёнаў, паказвае дрэнны валеібол.

— У наступным сезоне «Мінчанка» будзе ўдзельнічаць у чэмпіянаце Расіі?

— Горад пайшоў нам насустрач, знайшлі грошы, фінансаванае пытанне вырашана. 99%, што будзем удзельнічаць, засталася толькі атрымаць афіцыйнае пацвярджэнне з Расіі. Тое, чаго хацелі наш галоўны трэнер і ўвесь клуб два гады, адбылося цяпер.

— Што гэта будзе для каманды, для вас асабіста, для бальшчыкаў?

— У расійскай лізе ўжо няма слабых камандаў, таму для нас гэта будзе велізарны вопыт. Значна павялічыцца колькасць гульняў, улічваючы тое, што мы будзем удзельнічаць і ў кубку ЕКВ і ў Лізе чэмпіёнаў, плюс фінал чэмпіянату Беларусі. Усе гульні будуць важныя.

Думаю, мы збором яшчэ больш бальшчыкаў, бо да нас будуць прывяздзаны такія легендарныя каманды, як «Дынама-Казань», «Дынама-Масква», «Уралачка». Мы і так прывозілі ў Мінск топапы валеібол, зараз яго будзе ўсё больш і больш. Спадзяюся, гэты від спорту ў Беларусі адродзіцца і да яго з'явіцца вялікая цікавасць.

— Якія шанцы ў «Мінчанкі» ў расійскай лізе?

— Я лічу, мы можам прэтэндаваць на тройку лідараў. У нас кожны гулец ставіцца да сваёй справы са стапрацэнтнай самааддачай. За кошт каманднай працы, каманднага духу, нашай сямі, да якой, магчыма, дадасца яшчэ пару моцных гульцоў, мы можам паказаць вельмі добры валеібол і паказаць нервы расійскай суперлізе.

— Два гады таму вы падпісалі кантракт з клубам адразу на пяць гадоў, не шкадуеце?

— Па ходзе сезона была вялікая колькасць прапанов, гэта зразумела, бо мы гуляем на від, агенты сочаць, але ў мяне кантракт з «Мінчанкай» яшчэ на тры гады.

Шчыра скажу, першыя часы шкадавала, думала, тут не будзе ніякага развіцця, а аказалася, што я расту ў сваім клубе з кожным годам усё больш і больш. Ёсць такія дасведчаныя гульцы, як Вольга Пальчэўская і Аксана Кавальчук, за якімі хочацца цягнуцца, якія дапамагаюць ва ўсім. Таму я разумею, што ў Беларусі сёння ў мяне ёсць магчымасць развівацца і паказваць топапы валеібол, удзячная за гэта трэнерам і дзяўчатам. Да таго ж тут родныя людзі, таму не асабліва хочацца з'язджаць.

— У вас была магчымасць памяняць грамадзянства...

— У 15 гадоў мне прапанавалі гэта першы раз. Людзі, якія хацелі перавабіць у Расію, казалі пра такія перспектывы, што кружылася галава. І не хаваю, калі ты ў такім узросце, складана адрозніць хлусню ад праўды, таму я хацела з'ехаць у Расію. Тады мяне спыніў Віктар Фёдаравіч Ганчароў, цяперашні галоўны трэнер «Мінчанкі», якому я вельмі удзячная. Тут, магчыма, я адна такая, а ў Расіі нас магло быць тысячы, і прабіцца значна складаней. Я не шкадую, што зрабіла такі выбар, хачу захаваць сваю любоў да радзімы і прадстаўляць менавіта Беларусь на высокіх спортыўных узроўнях.

— Калі перанесціся трохі ў мінулае, як пачынаўся для вас валеібол?

— Мне было гадоў 11—12, на школьны ўрок у клас зайшоў трэнер, папрасіў усіх дзяўчынак устаць. Убачыў, што я высокая, прапанаваў схадзіць на трэніроўку па валеіболе, я схадзіла, стала цікава. Але каб зразумець, што такое валеібол, пайшла на гульню нацыянальнай зборнай, якая праходзіла як раз у гэты дні. Мне вельмі спадабалася, з таго моманту пачала ўмоўлена і старанна займацца спортам.

Неўзабаве з'явілася праблема з каленямі, я хутка расла, а звязкі не паспявалі ўрачы ў нас перастрахоўшчыкі, рэкамендавалі не займацца спортам, але мне вельмі падабаўся валеібол. Перагаварылі з трэнерам, вырашылі, што гэты перыяд трэба проста ператрымаць. Так і выйшла, цяпер усё нармальна. Калі любіш па-сапраўднаму сваю справу, то шмат чаго не заўважаеш і ўсё можаш пераадолець.

— Прагрэс у вас пайшоў хутка?

— Праз тры гады ўжо прапанавалі перайсці ў «Мінчанку», я тады доўга думала, бо многія казалі, што старэйшыя дзяўчаты там мяне з'ядуць, што я буду сядзець на лаўцы. У той жа час разумела: у мяне няма канкурэнцыі ў дзіцяча-юнацкай школе, а развівацца далей хацелася, вырашылі з бацькамі рызыкнуць. Сапраўды, у нас з гульцамі «Мінчанкі» была вялікая розніца ва ўзросце і ва ўзроўні гульні, я калі прыйшла нават не ведала, як да іх звяртацца на «ты» ці на «вы». Было складана, але разам з гэтым вельмі цікава, за кошт таго, што дзяўчаты былі на галаву вышэй за мяне, пачала з вялікай хуткасцю расці. І ў камандзе да мяне выдатна ставіліся. Праз паўгода з дубля перайшла ў асноўную каманду, а яшчэ праз 6 месяцаў гуляла ў асноўным складзе.

— Чым даводзіцца ахвараваць дзеля спорту?

— Вядома, здароўем, яго ў нас дакладна не дадаецца, ну і сваім асабістым часам. Але я ні пра што не шкадую, бо такую колькасць эмоцый, якую атрымліваю я ад гульні, трэніровак, сваёй каманды, атрымліваюць не многія людзі ў жыцці. Ні за што не прамяняла б тое, што ў мяне ёсць на тусоўкі. Я займаюся тым, што люблю.

Сапраўды, часам ты павінен прымаць нейкія важныя рашэнні, выбіраць паміж асабістым жыццём і спортам, але калі трапляецца малады чалавек, які разумее (гэта ў асноўным спартсмены), то ўсё становіцца нашмат прасцей. Што датычыцца сямі, нараджэння дзяцей, то нашы старэйшыя дзяўчаты Оля Пальчэўская і Аксана Кавальчук сваім прыкладам паказваюць — гэта выдатна можна сумішчаць з валеіболам.

— У якасці і на пляцоўцы вы розная?

— Так, на пляцоўцы я вельмі сур'ёзная, у жыцці мяне такой убачыць вельмі складана, практычна немагчыма. Падчас гульні ў мяне з'яўляецца засяроджанасць, спартыўная злосць, часта мяне нават не пазнаюць.

— Ёсць якасці, якія яшчэ хацелася б набіць?

— Калі казаць пра гульню ў тэхнічным плане, то ў кожным элеменце яшчэ ёсць у чым дадаваць. Хацелася б набіць эмацыянальную стабільнасць, калі старэйшыя гульцы зрабілі памылку, на ёй асабліва не зацікаўляюцца як, напрыклад, я. Доўга перажываю дрэнныя матчы, а яны глядзяць на гэта ўжо крыху па-іншаму.

Дар'я ЛАБАЖЭВІЧ.

Гараскоп стрыжка на май

5 мая, субота. Новая прычоска дапаможа пазбавіцца ад назапашанай стомленасці, надасць сіл, стабілізуе матэрыяльнае становішча.

6 мая, нядзеля. Сстрыжка спрыяе абвастрэнню прыроднай інтуіцыі. Змена адцення валасоў падвысіць самаацэнку, а таксама надасць упэўненасці, каб давесці да канца даўно задуманую справу.

7 мая, панядзелак. Сёння можна рабіць стрыжку, калі вы аддаеце перавагу лёгкім кароткім прычоскам і не адрощваеце валасы. Любыя складаныя працэдурныя лепш адкладзіце: набліжаецца змена месяцовай фазы.

8 мая, аўторак. Нейтральны дзень. Сстрыжчыся можна, але лепш устрымацца ад выкарыстання гарачых прыбораў для ўкладкі, бо можна нашкодзіць валасам.

9 мая, серада. Сёння не рэкамендуецца рабіць стрыжку — гэта можа адмоўна адбіцца на вашым унутраным стане і нават увесці ў дэпрэсію. Не варта таксама кардынальна мяняць колер валасоў.

10 мая, чацвер. Неспрыяльны дзень для стрыжкі і іншых маніпуляцый з валасамі.

11 мая, пятніца. Неспрыяльны дзень для наведвання цырульні. Калі падстрыжыцца ў гэты дзень, валасы могуць стаць тонкімі, ломкімі і пачаць выпадаць.

12 мая, субота. Візіт да цырульніка лепш перанесці на іншы дзень. Сёння прычоска атрымаецца зусім не такой, як вы сабе ўяўляеце, і можа сур'ёзна знерваваць. Не варта таксама фарбаваць валасы, бо можа расчараваць колер, які атрымаецца.

13 мая, нядзеля. Сстрыжка, зробленая сёння, спрыяльна паўплывае на рост валасоў і дапаможа пазбегнуць праблем са здароўем.

14 мая, панядзелак. Сстрыжчы валасы сёння не рэкамендуецца, але, калі раптам узнікне такая неабходнасць, памятайце, што астрыжчы можна не больш за тры сантыметры валасоў.

15 мая, аўторак. Неспрыяльны дзень для паходу ў салон. Сстрыжка можа негатыўна адбіцца на вашым здароўі і ўзаемаадносінах з роднымі і блізкімі.

16 мая, серада. Добры дзень для стрыжкі, можае смела адпраўляцца да цырульніка. У яго атрымаецца зрабіць вас яшчэ больш прывабнымі. Фарбавацца лепш у натуральныя колеры.

17 мая, чацвер. Сёння агульны стан валасоў не зменіць ніякая працедура, няхай гэта будзе стрыжка ці афарбоўка, можна проста змяніць стрыжку ці колер.

18 мая, пятніца. Сёння не рэкамендуецца рабіць стрыжку — гэта можа негатыўна адбіцца на вашым здароўі.

19 мая, субота. Не рэкамендуецца праводзіць якія-небудзь маніпуляцыі з валасамі. Лічыцца, што разам з валасамі можна зрэзаць уласны поспех і нават лёс.

20 мая, нядзеля. Сстрыжка атрымаецца ўдалай, валасы стаяць гусцейшымі, карані ўмацоўваюцца. Але рост валасоў будзе больш павольны, што на руку тым, хто наведвае цырульні для пастаяннай карэкцыі прычоскі.

21 мая, панядзелак. Сёння стрыжка не толькі забяспечыць добрую форму, але і будзе станоўча ўплываць на здароўе валасоў.

22 мая, аўторак. Спрыяльны дзень для стварэння новага вобраза з дапамогай афарбоўкі валасоў.

23 мая, серада. Выдатны час схадзіць у салон. Сстрыжка дадасць прывабнасці, упэўненасці, сіл і здароўя.

24 мая, чацвер. Сстрыжка сёння вельмі спрыяльная — яна падывае вам настрой і прыцягне пазітыўную энергію.

25 мая, пятніца. Сёння не рэкамендуецца стрыжчыся тым, каго ўсё задавальняе ў жыцці.

26 мая, субота. Наведванне цырульні лепш адкладзіце. Прычоска, можа, і спадабаецца, але змена іміджу прывядзе да непажаданых зрухаў у жыцці.

27 мая, нядзеля. Усе, хто пабывае ў гэты дзень у цырульнічым салоне, на працягу доўгага часу будуць уражваць навакольных незвычайным абаяннем, прыгажосцю і свежасцю вобраза.

28 мая, панядзелак. Калі ў вас на душы «камень», «скабуць кошкі» або жудасна мучыць сумленне, то лепш пабрыцца менавіта сёння, тады разам з часткай валасоў вы зможаце пазбавіцца ад усяго назапашанага ўнутры вас негатыўна і адчуць сабе абноўленага чалавекам.

29 мая, аўторак. Сстрыжчыце ў гэты дзень непажадана. У плане прыгажосці стрыжка хутка расчаруе, а з эзатэрычнага пункту гледжання яна яшчэ і можа ўключыць ланцужок няўдач.

30 мая, серада. Нейтральны дзень для стрыжкі.

31 мая, чацвер. Спрыяльны дзень. Калі ў вас праблема са здароўем, то стрыжка можа дапамагчы вылечыцца. А таксама прыцягне грошы.

Даты Падзеі Людзі

5 МАЯ

1819 год — нарадзіўся (маёнтак раёне) Станіслаў Манюшка, польскі і беларускі кампазітар, дырыжор, педагог, класік вакальнай лірыкі, стваральнік нацыянальнай класічнай оперы.

1818 год — 200 гадоў таму нарадзіўся Карл Маркс, мысліцель і рэвалюцыянер, заснавальнік марксізму. Яго ідэі вызваленні Варшавы, штурме Берліна. У ноч на 1 мая 1945 года сяржант Ягораў разам з М. В. Кантарыя ўзняў Сцяг Перамогі над рэйхстагам у Берліне. Пасля вайны — інструктар парашутнага спорту, на гаспадарчай рабоце. Памёр у 1975 годзе.

1869 год — нарадзіўся Барыс Львовіч Розінг, расійскі фізік, вынаходнік, заснавальнік электроннага тэлебачання. У 1907 годзе вынайшаў сістэму тэлевізійнага відарыса з электронна-прамянявай трубкай, у 1911-м упершыню ў свеце ачыціўшы перадачу тэлевізійнага відарыса на адлегласці. Стварыў больш за 120 розных схем і сістэм тэлевізійных прыстававанняў.

1928 год — 90 гадоў таму нарадзіўся Анатоль Сцяпанавіч Іванов, рускі савецкі пісьменнік, Герой Сацыялістычнай Працы. Аўтар раманаў «Цені знікаюць апоўдні», «Вечныя кліч», апавесці «Жыццё на грэшнай зямлі», «Варожасць». Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі СССР. Памёр у 1999 годзе.

1923 год — нарадзіўся (Пасія) Міхайла Аляксеевіч Ягораў, беларускі партызан, Герой Савецкага Саюза. У гады Вялікай Айчыннай вайны — разведчык і падрыўнік Смаленскага партызанскага палка І. Ф. Садчыкава, які дзейнічаў у Аршанскім, Багушчынскім, Ветрынскім, Сенненскім, Ушацкім, Чашніцкім раёнах Беларусі. На яго баявы рахунок 5 пушчальных пад адхон зшалонаў ворага. З 1944 года на 1-м Беларускам фронце. Удзельнічаў у фарсіраванні Віспы, Одра, вывадзіў Варшаву, штурме Берліна.

СЕННЯ Месяц Поўна 30 красавіка. Месяц у сузор'і Казярога. Сонца Усход Захад Даўжыня дня Мінск Віцебск Магілёў Гомель Брэст Імяніны Пр. Віталія, Гаўрылы, Клімента, Лукі, Усвалада, Фёдара. К. Ірэны, Тамары, Вінцента, Тодара. ЗАЎТРА Геамагнітная ўзрушэнні Абазначэнні: ...у суседзях Варшава Кіев Рыга Вільнюс Масква С.Пецярбург